

Zagreb, 21.07.2020.

Na broj: Sp-1595/2020

Naš znak: 114673

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84
10000 ZAGREB

Vjerovnik: B2 KAPITAL d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 41,
OIB 57509775367

Potrošač: ZORAN KRŠIĆ iz Zagreba, Milana Rešetara 25,
OIB 25084797990

ŽALBA

vjerovnika

elektronički
2 priloga

I. Vjerovnik ovim putem podnosi žalbu na rješenje naslovnog suda posl.br. Sp-1595/2020-5 od 13.07.2020. iz svih žalbenih razloga te isto pobija u cijelosti.

Vjerovnik smatra da je sud navedenim rješenjem kojim se otvara i zaključuje jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača počinio bitne povrede odredaba Zakona o stečaju potrošača (dalje u tekstu. ZSP), pogrešno utvrdio činjenično stanje te pogrešno primijenio materijalno pravo.

II. Pobijanim rješenjem sud je otvorio i zaključio jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača te potrošača oslobodio obveza, između ostalog i u odnosu na rješenje o ovrsi javnog bilježnika Jelene Tus iz Novog Vinodolskog posl.br. Ovr-954/18, a kojim je utvrđena tražbina vjerovnika prema potrošaču.

Sud u obrazloženju rješenja navodi da je pobijano rješenje donio imajući u vidu odredbe čl. 79.a st. 2. ZSP te svoju odluku temelji upravo na citiranim odredbama jer prvostupanjski sud nalazi da su kumulativno ispunjene zakonske pretpostavke propisane čl. 79.a st. 2. ZSP pa stoga postoje uvjeti iz čl. 79.g st. 1. ZSP za otvaranje i zaključenje jednostavnog stečajnog postupka nad imovinom potrošača.

Naime, prvostupanjski sud u obrazloženju pobijanog rješenja navodi da je uvidom u podatke iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija, utvrdio da potrošač ima evidentirane jednu osnovu za plaćanje s ukupnim iznosom nenaplaćene glavnice od kn 12.059,25, a koje je razdoblje, u kojem je potrošač imao

jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje, neprekinuto trajalo dulje od tri godine.

Odredbom čl. 79.a st. 2. ZSP propisano je da se jednostavni postupak stečaja potrošača može provesti nad imovinom potrošača ako je u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencije na dan otvaranja jednostavnog postupka potrošača imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina do 20.000,00 kuna s osnova glavnice te ako je razdoblje u kojem potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine.

Prvostupanjski sud u obrazloženju pobijanog rješenja zaključuje da su u konkretnom predmetu kumulativno ispunjene obje zakonske pretpostavke za otvaranje i zaključenje jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača iz čl. 79.a st. 2. ZSP.

III. Vjerovnik ističe da nisu ispunjene zakonske pretpostavke iz čl. 79.a st. 2. ZSP, i to iz razloga što nije ispunjen zakonski uvjet koji se odnosi na trajanje razdoblja u kojem je osnova vjerovnika za koju je prvostupanjski sud pobijanim rješenjem oslobodio potrošača obveze (rješenje o ovrsi posl.br. Ovr-954/18) bila upisana u Očevidnik redoslijeda osnova Financijske agencije.

Naime, vjerovnik ukazuje na to da je rješenje o ovrsi posl.br. Ovr-471/18 u redoslijed osnova za plaćanje je zaprimljeno 05.12.2019., iz čega jasno proizlazi da cit. osnova za plaćanje nije mogla biti zavedena u očevidnik o redoslijedu osnova za plaćanje duže od tri godine, kako je to propisano odredbama čl. 79.a st. 2. ZSP.

Dokazi: zahtjev za naplatu vjerovnika od 05.12.2019.

Osim toga, navedeno potvrđuje i sud u obrazloženju pobijanog rješenja navodeći kako je osnova posl.br. Ovr-954/18 zaprimljena kod Financijske agencije 05.12.2019. pa suprotno tome navodi kako su ispunjeni uvjeti iz čl. 79.a st. 2. ZSP. Osim toga, da je osnova posl.br. Ovr- Ovr-954/18 bila u redoslijedu osnova za plaćanje dulje od tri godine, Financijska agencija bi istu prestala izvršavati sukladno čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima. Stoga, vjerovnik ističe kako postoji proturječnost o odlučnim činjenicama između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava, čime je sud počinio apsolutno bitnu povredu iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku (dalje u tekstu: ZPP), a u vezi s čl. 23. ZSP i čl. 10. Stečajnog zakona (dalje u tekstu SZ).

S tim u vezi, vjerovnik ističe da se kumulativne zakonske pretpostavke koje se odnose na iznos glavnice neizvršenih osnova za plaćanje i neprekinuto razdoblje u kojem je potrošač imao evidentirane neizvršene osnove za plaćanje, imaju odnositi na isti objekt odnosno iste osnove za plaćanje. U vezi s tim, vjerovnik ukazuje na stav Općinskog suda u Gospiću iznesen u rješenju posl.br. Sp-80/2019.

Dokaz: rješenje Općinskog suda u Gospiću Sp-80/2019 od 14.04.2020.

Dakle, vjerovnik ističe da u odnosu na osnovu za plaćanje kojom je utvrđena njegova tražbina prema potrošaču, rješenje o ovrsi javnog bilježnika Jelene Tus iz Novog Vinodolskog posl.br. Ovr-954/18, nisu kumulativno ispunjene zakonske pretpostavke iz čl. 79.a st. 2. Zakona o stečaju potrošača, odnosno nije ispunjen zakonski uvjet koji se odnosi na razdoblje evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje, a s obzirom da

vjerovnikova osnova za plaćanje **nije bila zavedena** u redoslijed osnova za plaćanje **duže od tri godine**.

S obzirom na navedeno, vjerovnik ističe da je prvostupanjski sud donio rješenje koje je suprotno cilju i svrsi ZSP jer bi isto značilo da se potrošač oslobađa od obveze podmirenja tražbine koja je predmet postupka ne zato što je ista evidentirana u očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje duže od zakonom propisanog razdoblja od tri godine, nego zato što je u Očevidnik redoslijeda za plaćanje bila upisana kroz navedeno razdoblje neka druga osnova koja nije predmet postupka i o kojoj se u istom ne odlučuje.

Vjerovnik ukazuje da se u postupku jednostavnog stečaja nad imovinom potrošača istog ne oslobađa od obveza namirenja svih njegovih vjerovnika nego samo onih čije su osnove zavedene u redoslijed osnova za plaćanje u trenutku otvaranja stečaja, pa se i razdoblje u kojem potrošač ima neizvršenih osnova za plaćanje može računati samo u odnosu na osnove za plaćanje koje se nalaze u redoslijedu osnova za plaćanje u trenutku otvaranja jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača i samo u odnosu na osnove obveze čijeg podmirenja potrošač može eventualno biti oslobođen.

Zaključno, kada bi se stav naslovnog suda iznesen u pobijanom rješenje uzeo kao ispravan, proizlazi da bi vjerovnik doslovno mogao danas ishoditi ovršnu ispravu koja je postala pravomoćna i ovršna, sutra je dostaviti Financijskoj agenciji na provedbu, a već za nekoliko dana bi potrošač u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača bio oslobođen obveze utvrđene tom osnovom, što znači nedugo nakon nastanka same obveze. Na taj način bi se izravno uskratilo vjerovniku njegovo pravo na namirenje svoje tražbine u zakonom predviđenom postupku prisilne naplate. Osim toga, na takav način diskriminiraju se vjerovnici tražbina manjih iznosa u odnosu na ostale vjerovnike te se ugrožava pravna zaštita vjerovnika, a što zasigurno nije bila intencija zakonodavca prilikom reguliranja zakonodavnog okvira instituta jednostavnog postupka stečaja potrošača. U vezi s tim, kada se uzme u obzir broj dana blokade, jasno je da je potrošač očito bio blokiran temeljem osnova koje je FINA temeljem čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima prestala izvršavati, a u odnosu na koje sud nije oslobodio potrošača od preostalih obveza, čime je vjerovnik izravno stavljen u nepovoljniji položaj prema ostalim vjerovnicima, budući da će ti vjerovnici temeljem tih osnova ponovno moći zatražiti prisilnu naplatu.

Slijedom navedenog, pobijenim rješenjem prvostupanjski je sud pogrešno primijenio materijalno pravo i počinio bitnu povredu postupka čime su ispunjeni žalbeni razlog iz čl. 353. ZPP, a u vezi s čl. 23. ZSP i čl. 10. SZ.

IV. Osim navedenog, vjerovnik ističe da je sud propustio utvrditi vrijednost imovine potrošača. Naime, sud je uvidom u Evidenciju dohodaka utvrdio da je potrošač s osnove plaće i drugih dohodaka ostvario primanja u 2017., 2018. i 2019. Međutim, sud uopće ne navodi prelazi li i ovršivi dio te imovine iznos od kn 10.000,00, već samo navodi da vrijednost imovine koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa manja od kn 10.000,00.

Prema tome, vjerovnik smatra kako je sud bio dužan utvrditi ukupnu vrijednost imovine potrošača te ako smatra da se radi o imovini koja se ne može ovršiti, onda za to je obavezan navesti i razlog. Tek tada bi sud mogao utvrditi jesu li ispunjene pretpostavke iz čl. 79.h ZSP.

Dakle, sud je pogrešno utvrdio vrijednost imovine potrošača, s obzirom da se iz obrazloženja pobijanog rješenja ne može utvrditi kako je sud utvrdio da ista ne prelazi iznos od kn 10.000,00, uslijed čega je neosnovano zaključen postupka jednostavnog stečaja potrošača, a dužnik oslobođen obveza koje proizlaze iz navedenih osnova.

Zbog povrede opisane u t. IV. ove žalbe sud je počinio i apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP, a u vezi s čl. 23. ZSP i čl. 10 SZ jer pobijano rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati jer presuda nema razloga odlučnim činjenicama.

V. Slijedom svega navedenog, vjerovnik predlaže da drugostupanjski sud usvoji ovu žalbu te ukine pobijano rješenje u cijelosti i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

B2 KAPITAL d.o.o.
zastupan po

Trošak

- sastav žalbe (Tbr. 14. toč. 3.)
- PDV 25%

kn	1.250,00
kn	<u>312,50</u>

Ukupno

kn	1.562,50
----	----------

Vjerovnik je zastupan temeljem generalne punomoći deponirane kod naslovnog suda pod posl.br. Su-1057/17.